

Besøg hos kennel Abnalls i Birmingham

Kennel Abnalls startede i midten af 70'erne og består af både Show Goldens og Field Trial Goldens (Val Burns har udstillingsgoldens, som hun i øvrigt har meget stor succes med og Roy Burns har Field Trial goldens). For dem er det to forskellige typer eller racer om man vil, og de kunne aldrig tænke sig at blande dem, det ville være det samme som at krydse en tysk ruhåret med en tysk korthåret.

Det var selvfølgelig kun Field Trial goldens, vi var interesseret i. Roy har igennem mange år arbejdet sammen med Daphne fra Kennel Standerwick. Hans mest kendte hunde er FTCH Standerwick Roberta of Abnalls, og han har pt. lavet en champion mere FTCH Abnalls Hillary of Standerwick og dertil kommer flere FT vindere, samt at der er del hunde opdrættet på Abnalls, der har gjort det godt på markprøver.

Jeg har i længere tid været på udkig efter en afløser til

min gamle hanhund "Brandy", og da planen om selv at opdrætte en ny avlshan ikke gik som så, var det naturligt at kigge mod vest (England), da avlsmateriale af field trial eller formel 1 Golden Retriever i Danmark ikke er så stort, var det en god måde at få lidt nyt blod ind. Hvorfor blev det lige kennel Abnalls, jo, der er kommet mange rigtige gode Golden fra Kennel Abnalls igennem årene, og af den type jeg fortrækker med meget fart og stil.

Jeg fik kontakt med Roy Burns, og han ventede et kuld, der så meget spændende ud på stamtavlen (Tauvechan Minstrel - Abnalls Cleopatra), og da de ikke laver mange kuld hvalpe (de laver kun hvalpe når de selv skal bruge en ny hund), var det bare med at slå til. Efter at han havde sikret sig, at mit formål med hunden var ok, kom der en aftale i stand, dog med det forbehold, at jeg selv skulle komme og hente hvalpen.

Det vist sig, at en god bekendt af mig, John Niko-lajsen, også havde bestil en hvalp fra samme

kuld. John og jeg aftalte, at vi kunne lave en tur sammen. Så planen blev, at vi skulle flyve til Birmingham lørdag den 13. marts 2004 og hjem igen søndag den 14. marts 2004, og hvis vi fløj med SAS, kunne vi have hvalpene med i kabinen.

Så blev det endelig den 13. marts 2004, John og jeg mødtes tidligt i Kastrup lufthavn, og Roy hentede os i Birmingham lufthavn. Da vi kom til kennelen, var der stadigvæk et hold Hollændere, der var kommet aftenen før, og de skulle også have en hvalp med hjem, de havde tidligere købt hund i Danmark, nemlig hos Christian Eskildsen.

Vi så de 5 hvalpe, der var tilbage, 3 hanner og 2 tæver (til ham selv), de var utroligt ens. Roy præsenterede de gamle hunde Aballs Michaela på 13½ år, Abnalls Pruella på 10½ år, der havde haft en skade, så hun var en smule stiv i det, Standerwick Ricarda of Abnalls på 10 år og Abnalls Cleopatra på 5 år (mør til hvalpene).

Vi aftalte, at efter frokost kunne vi gå ud og træne med et par af hundene. Han havde det mest fantastiske træningsterræn lige ude for hans dør, meget kuperet med bregner, lyng, små træer og buske - man kunne kun være misundelig.

Hans træning er meget lig med den, vi bruger, stort set ingen markering. Hans opfattelse er, at enten kan en hund markere eller også kan den ikke, det er stort set medfødt, og hvis man træner markering for meget, bliver hunden bare vild og opgearret, uden at den bliver meget bedre til at markere, hunden får først markeringer, når den kommer på jagt.

Men der var et par ting, som var nye for mig, hver gang en hunde skal sendes, kommer et kort fløjt først, ligesom at sige til hunden "nu

er du på", eller med hans ord switch on/off. Det er stort set det første, han gør med en hvalp, fra hvalpen er 10 til 12 uger begynder han at sætte fløjten på, hver gang han gør et eller andet med hvalpen (Eks. når han leger med en bold, kigger hvalpen op på ham, så kommer et kort fløjt og han smider bolden). Det ser ud som om, det virker, jeg har aldrig set et par golden være så rolige og afslappede og samtidig have den fart og stil, når de blev sendt.

Den anden ting var, at hans hunde var meget opmærksomme på hans hænder, næsten ligesom en spaniel. Han trænede det på en åben mark, i starten lægger han kun 3 dummy i hver sin retning på 20-25 meters afstand og peger i retningen af dummyen, ligesom om han ville sende hunden, uden at sige kommandoen, og så flytter han hurtigt hånden over til den næste, det gjorde han nogle gange, før hunden blev sendt. Til sidst kunne der ligge 6 til 8 dummy rundt om ham, og når han flyttede hånden rundt kan du se på hunden, "er det den jeg skal tage".

Han er en af de første engelske hundefolk, jeg har mødt, der tager meget ud og samler op med hans markprøvehunde, normalt ville de heller give hundene jagterfaringen ved kontrollerede situationer, som de selv laver. Han syntes, det er sjovt at tage ud og samle op med hans hunde, samt efter hans mening er det den bedste måde at lære hundene at tage løbere på, og blive stærk til det. Og hans hunde er kendt for at være meget gode til at tage løbere.

En anden måde hvor kennel Abnalls adskiller fra de fleste andre kenneler på er, at de kun laver hvalpe, når de selv skal bruge en ny hund, dertil kommer, at de går meget op i sundhed på deres

avlshunde.

Søndag formiddag blev vi kørt til lufthavn i Birmingham af Roy, og turen gik godt, så nu er Abnalls Rodney og undertegnede vel ankommet i Danmark.

*Tekst og foto af
Peter Lind Frederiksen*